

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 459

гр. София, 06.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 9-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на
шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**

като разгледа докладваното от **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ** Частно
наказателно дело № 20241110201644 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 61, ал. 3 от НПК.

Образувано е по **жалба с вх. № 2461/29.01.2024г. на ОБВИНЯЕМИЯТ С. М. В., с ЕГН: ******* чрез надлежно упълномощеният му защитник адвокат С. Н. срещу **ПОСТАНОВЛЕНИЕ от 26.01.2024г. НА РАЙОНЕН ПРОКУРОР ОТ СРП** по ДП № *******/2024г.** по описа на ***** РУ СДВР** и пр.пр № *******/2024г.** по описа на СРП, връчено на 26.01.2024г., в частта, с която спрямо **ОБВИНЯЕМИЯТ С. М. В., с ЕГН: ******* му е взета мярка за неотклонение „гаранция в пари” в размер на **2000.00 (две хиляди) лева** във връзка с повдигнатото му наказателно обвинение по състава на чл.144, ал.3 вр. ал.1 от НК.

В депозираната жалба се инвокират подробни съображения, че определената на обвиняемия В. мярка за неотклонение „парична гаранция“ в размер на 2000.00 лева е незаконосъобразна, немотивирана и необоснована. Релевират се доводи, според които прокурорът е определил висока по размер парична гаранция. Счита се, че държавния обвинител не е съобразил семейното положение на обвиняемия В., неговото здравословно състояние, както и възможностите му да заплати гаранцията. Счита се, че липсвало обосновано предположение по случая. Инвокира се, че защитата не е запозната с материалите по делото. Прави се искане мярката за неотклонение да бъде отменена изцяло, като в условията на евентуално се релевира петитум същата да бъде изменена в подписка или определената парична гаранция да бъде намалена до разумен и законосъобразен размер.

Съдът като обсъди на основание чл.14 от НПК всестранно, обективно и пълно доводите на жалбата и събраните по делото писмени и гласни доказателства чрез способите на доказване в наказателното производство, намира за установено следното:

I. Жалбата с вх. № 2461/29.01.2024г. на ОБВИНЯЕМИЯТ С. М. В. чрез надлежно упълномощеният му защитник адвокат С. Н. е

ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА – редовна е от външна страна, съдържа изискуемите по закон реквизити в нея, подадена е по реда на чл.61, ал.3 от НПК с обоснован правен интерес, от процесуално легитимирана страна с надлежен процесуален представител, пред родово, местно и функционално компетентен съд и срещу акт на прокурор от СРП, връчен по законов ред на 26.01.2024г., който подлежи на проверка в производство по съдебен контрол на основание чл.61, ал.3 от НПК.

Разгледано по същество – **ЖАЛБАТА Е НЕОСНОВАТЕЛНА.**

II. От фактическа страна (*“ipso facto” – извод от самият факт; “res ipsa loquitur” – фактите говорят сами за себе си*):

Обвиняемият С. М. В. е подложен на 26.01.2024г. на наказателно преследване за престъпление от общ характер по **чл.144, ал.3 вр. ал.1 от НК**, за това че на 25.01.2024г., около 15:30 часа в гр.С., в кв. „Д.“ се закарнал с убийство на А. Н. С. като насочил към него пистолет и му казал *„Сега ще те застрелям“*, *„Чуваш ли, ще те гръмна“*, като от това закарване би могло да бъде възбуди основателен страх за осъществяването му.

Обвиняемият В. е лице с чисто съдебно минало. В ДП е приложен писмен сигнал от пострадалия С., че неизвестно лице е насочило оръжие към него. Разпитан е по реда на НПК в ДП свидетелят А. Н. С., който излага в показанията си възприятия, че на 25.01.2024г. е бил участник в движението по ЗДВП в гр.София. Управлявал тежко товарен камион. Докато чакал на кръстовище в гр.София и преминаването на множество МПС, свидетелят С. посочил, че чул сигнал на клаксон от автомобил. Последвало заобикаляне на водача на този автомобил и спиране от негова страна пред камиона. Свидателят С. излага в показанията си, че в този момент мъж, излязъл от спрелия лек автомобил, се насочил към него, и започнал да отправя обиди с думите *„Майката ти да еба“*, *„селянин“*, *„търпанар“*, *„боклук“*, *„какъв колега си ми те бе боклук, майката ти да еба“*. Лицето, което отправяло тези обиди и псувни към пострадалия С., го хванал с ръката си за гърба (на пострадалия), извадил черен пистолет и го насочил към главата на последния. Пострадалият С. излага възприятия, че се разтреперил, уплашил и притеснил. Лицето с пистолета отправило закани за убийство към пострадалия С. с думите *„Сега ще те застрелям“*, *„Чуваш ли, ще те гръмна“*, *„Веднага се махай оттука или ще те гръмна“*. Пострадалият С. от страх вдигнал ръцете и молел лицето с пистолета да спре. Пострадалият С. се оттеглил. Бил подаден сигнал на телефон 112. Като извършител на престъплението бил установен обвиняемият С. М. В., който на 26.01.2024г. предал на органите на МВР **един брой пистолет марка „Г. 19“, модел “*****”, 9x19 с пълнител с 15 (петнадесет) броя патрони.**

В ДП е извършено разпознаване по снимки на 26.01.2024г., при което действие обвиняемият В. е бил разпознат от пострадалия Сираков.

На основание чл.23, ал.6 от ЗТРРЮЛНЦ обвиняемият В. е управител на действащ търговец **„Е. Т. Е. П.“ ЕООД** и едноличен собственик на дружеството **„Д.Г.“ ЕАД.**

По делото е приложено пълномощно за защитника адвокат С. Н. и договор за правна помощ с платено възнаграждение в размер на 1000.00 лева. Представено е и второ адвокатско пълномощно в полза на защитника адвокат Камен Михалков, без да е приложен договор за правна помощ.

III. От правна страна (*“ipso jure”* – поради смисъла на правото):

При преценката по същество на обжалваното постановление на прокурора от СРП, в частта с която е определена действащата спрямо обвиняемия С. М. В. мярка за неотклонение „парична гаранция“ в размер на 2000.00 лева съдът намира, че същото следва да бъде съответно потвърдено като правилно и законосъобразно.

В съответствие с изискванията на процесуалния закон и съгласно тълкувателните постановки на т.2 от ТР № 1/2002г. на ВКС на ОСНК вр. чл.63, ал.1 от НПК (в частта на предпоставката има ли данни за обосновано предположение) съдът извежда от събраните под надзора на прокурора по реда и способите на НПК доказателства и доказателствени средства, наличие на обосновано предположение обвиняемият В. да е съпричастен към престъплението от общ характер по състава на чл.144, ал.3 вр. ал.1 от НК, за което е подложен на наказателно преследване. Показанията на свидетеля А. Н. С. са подробни, точни, конкретни, логични, достоверни и последователни. Решаващата инстанция отчита, че ДП е на практика на няколко дни. Предстоят извършването на множество процесуално-следствени действия. Пострадалият С. в момента на обективизирането на закана за убийство не е имал възможността да прецени дали насочения към него пистолет е бил боен или сигнален. Към него е било насочено оръжие, което го е застрашило в достатъчно степен. Предстои изпълнението на съдебна балистична експертиза в ДП, която да установи дали въпросния пистолет е боен, а това ще доведе до изясняване на изключително високата степен на обществена опасност на самото престъпление, която по принцип е значителна за деянията от същия вид по смисъла на чл.144, ал.3 вр. ал.1 от НК. Според решаващата инстанция на съда се извеждат данни и за второ възможно престъпление по чл.325, ал.3 от НК, което подчертава, че е изключително висока степента на обществената опасност на противоправната престъпна дейност на обвиненото лице В.. Независимо, че хулиганските подбуди не са обективирани по време на управление на МПС, а след това, престъплението по чл. 325, ал. 3 от НК не се изключва, съгласно **Решение № 97/30.01.2023 година на СГС, по ВНАХД № 5206/2019 година**, според което разпоредбата на чл. 325, ал. 3 от НК не следва да се тълкува стеснително в смисъл хулиганството да е винаги само, когато деецът е зад волана на лекия си автомобил, а и когато от цялостната фактическа картина могат да се направят изводи за скандални пътни разприии между участници в движението, неосновани на лични мотиви. Между обвиняемия В. и пострадалия С. не е имало лично познанство, нито формирани лични мотиви, независимо от раздразнението на обвиняемия В. от конкретната пътна ситуация, която предстои да се изясни в ДП и независимо от евентуалната опасност, която е могла да съществува за обвиненото лице, тъй като не е това начинът чрез саморазправа на терен да се изземват функциите на правосъдието и „да се раздава улично правосъдие“.

Обвиняемият В. е лице с чисто съдебно минало. Същият е имал добросъвестно процесуално поведение. Но тези правно-релевантни обстоятелства, не водят и не следва да водят до намаляване на интензитета на наказателната репресия, която се упражнява спрямо него във връзка с действащата и определена му от прокурора в ДП мярка за неотклонение „парична гаранция“, макар и в нисък размер от 2000.00 лева.

Решаващата инстанция на СРС намира, че тази мярка за неотклонение формално съответства на целите на чл.57 от НПК и на тежестта на изключително високата степен на обществена опасност на извършеното престъпление. Размерът на паричната гаранция, дори е определен от прокурора в неправилен размер от 2000.00 лева. Според съдебният състав с оглед конкретиката на установените в ДП към настоящия момент факти, паричната гаранция е следвало да се определи в значително по-висок размер, въпреки че според състава са налице и законовите основания по чл.64, ал.1 вр. чл.63, ал.1 от НПК да се определи и наложи най-тежката мярка за неотклонение (като първончална) „задържане под стража“ спрямо обвиняемия С. М. В.. Пропускът на прокурора не може да бъде саниран в съдебното производство по чл.61, ал.3 от НПК, поради ревизионното начало на депозираната от обвиняемия В. жалба, респективно положението му не може да бъде влошено от съда, освен ако обвиняемият В. изпълни указанието да внесе паричната гаранция по сметка на органите на разследване в посочения срок. В такъв случай и/или при нарушение на взетата мярка за неотклонение в ДП, прокурорът може да поиска определянето на по-тежка мярка за неотклонение от предвидените в НПК на основание чл.65 и чл.66 от НПК (образувани по инициатива на прокурора с оглед фактите в дадения случай).

Съдът намира, че определената от прокурора парична гаранция в размер на 2000.00 лева е по възможностите на обвиняемия В.. Същият е управител и едноличен собственик в две действащи търговски дружества. Тези търговци са активни, респективно развиват търговска дейност. Липсата на парични средства винаги е временна. Съдът отчита, че в ДП обвиняемият В. е ангажирал двама професионални защитници, на единият от които е заплатил възнаграждение в размер на 1000.00 лева. За другия защитник – не се установява какво е заплатеното му възнаграждение. В ДП обвиняемият В. не е декларирал своето имущество. Капиталът на ЮЛ, на който обвиняемият В. е едноличен собственик Д. Г.“ ЕАД възлиза в размер на 168 000.00 лева. Мярката за неотклонение „парична гаранция“ в размер на 2000.00 лева е съответна и на целите на чл.1 от НПК и на чл.269, ал.1 от НПК. Същата обслужва интересите на правосъдието от навременно приключване на наказателното производство с насърчаване на активно и добросъвестно поведение от страна на обвиняемия В. към органите на съдебната власт. Чрез мярката за неотклонение „парична гаранция“ обвиняемият В. временно ще отдели една своя имуществена ценност, която да предостави на органите на разследването, с която същият да покаже добросъвестно процесуално поведение и да участва в процесуално-следствените действия в ДП, за да упражнява правото си на защита, да се отзовава всякога, независимо от

причините пред органи на разследването, като следва да съдейства за разкриване на обективната истина и да упражнява правото си на защита с искане за ангажиране на доказателства и доказателствени средства, в противен случай евентуалната последваща недобросъвестна процесуална проява от негова страна ще се счита за нов юридически факт, който ще обуслови изменението на мярката му за неотклонение, действаща по отношение на обвиняемия В., и неговия процесуален статус ще се влоши с друга по-тежка мярка за неотклонение. Мярката за неотклонение „парична гаранция“ в размер на 2000.00 лева изцяло ще мотивира обвиняемият В. да не променя местожителството си, а при последвала промяна да уведоми органите на прокуратурата и/или съда за това, временно лишавайки само една своя имуществена ценност, която ще му бъде възстановена по надлежния ред, до приключването на наказателното производство с влязъл в сила съдебен акт.

При тези мотиви, СРС, НО, 9-и състав намира, че постановлението за вземане на мярката за неотклонение „парична гаранция“ в размер на 2000.00 лева е законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

Ето защо и на основание чл. 61, ал. 3 от НПК, СРС, 9-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ И НЕДОКАЗАНИ процесуалните искания от депозираната жалба с вх. № 2461/29.01.2024г. на **ОБВИНЯЕМИЯТ С. М. В., с ЕГН: ******* чрез надлежно упълномощеният му защитник адвокат С. Н. за отмяна на определената му с **ПОСТАНОВЛЕНИЕ от 26.01.2024г. НА РАЙОНЕН ПРОКУРОР ОТ СРП** по ДП № ***/2024г. по описа на ** РУ СДВР и пр.пр № ***/2024г. по описа на СРП, връчено на 26.01.2024г. мярка за неотклонение „парична гаранция“ в размер на 2000.00 лева; за намаляването ѝ или за определянето на по-лека мярка за неотклонение.

ПОТВЪРЖДАВА КАТО ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ от 26.01.2024г. НА РАЙОНЕН ПРОКУРОР ОТ СРП по ДП № ***/2024г. по описа на ** РУ СДВР и пр.пр № ***/2024г. по описа на СРП, връчено на 26.01.2024г., **в частта, с която спрямо ОБВИНЯЕМИЯТ С. М. В., с ЕГН: ******* му е взета мярка за неотклонение „гаранция в пари“ в размер на 2000.00 (две хиляди) лева във връзка с повдигнатото му наказателно обвинение по състава на чл.144, ал.3 вр. ал.1 от НК.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране на основание чл.61, ал.3 от НПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____